1. De kommende år bliver nogle af de mest spændende år i EF's udvikling. Det indre markeds realisering vil belægge EF-institutionens arbejde.

Og det vil gøre det nødvendigt for alle EF-lande at tilpasse sig en ny virkelighed.

Europa-Parlamentet skal spille en central rolle i denne proces - og gør det for så vidt allerede.

Men udviklingen stoppes ikke i og med gennemførelsen af det indre marked. Allerede i løbet af få måneder vil vi få en rapport fra et særligt udvalg - Delorsudvalget - om, hvordan vi kan videreudvikle EF-samarbejdet frem mod en økonomisk og monetær union.

Mange danskere vil sikkert blive overrasket af tempoet i den udvikling, som bliver sat i gang med vedtagelsen af EF-pakken.

Men det fremgik allerede af Rom-traktaten i 1972, at vi indgik i et europæisk samarbejde, hvis mål var en stedse stigende sammenslutning af de europæiske folk.

Når man har sagt A, må man også sige B. Integrationsprocessen har en indbygget logik. Vi kan ikke blot standse på halvvejen, for så risikerer vi at miste de fordele vi allerede har opnået.

En økonomisk union er i realiteten det, der vil blive følgen af realiseringen af det indre marked.

Monetær union har vi, når vi har etableret faste og uforanderlige valutakurser. Og det er vi ikke så langt fra. Allerede nu har vi længe deltaget i et meget snævert samarbejde om valutaen, som i realiteten ikke tillader noget medlemsland at devaluere ensidigt.

Så lad os ikke ængstes ved tanken om en økonomisk og monetær union. Den er en fordel - også for os. Den vil bl.a. lette erhvervslivet vilkår og fjerne mindste bureaukratiet.

Mulighederne for at spekulere i valutaforskelle inden for EF.

2. Jeg vil gerne som eventuelt kommende medlem af Europa Parlamentet arbejde for at EF bliver mere demokratisk.

Anvendelsen af flertalsafstemning er et skridt på vejen. Men EF bliver ikke demokratisk, før vi har et Europa Parlament med stærkere beføjelser end nu.

Det bør blive sådan, at ingen væsentlig EF-lovgivning kan vedtages uden de folkevalgte politikeres samtykke som en slags andet kammer.

Og sådan bliver det også en dag. Men hvorfor vente dermed og fortsat lade EF

domineres af bureaukraterne fra kommissionen og regeringen?
Vi bør gå ud fra det magtfordelingsprincip, som anvendes i alle systemer, som vi kan sammenligne EF med. F.eks. Canada, USA, Australien, som virkelig er demokratiske systemer.
Det kan ikke være rigtigt, at mens folketinget, der har indflydelse på EF-lovgivningen, stort set kun debattere dette bag de lukkede døre i markedsudvalget, så kan Europa Parlamentet nok åbent drøfte EF-forslagene, men har til gengæld knapt nok nogen reel medindflydelse.
Jeg vil arbejde for at gennemføre Venstres EF-program med hensyn til de mange områder som landbrug, fiskeri, miljø osv.
Netop derfor anser jeg det også for en væsentlig fordel, at jeg beholder mit mandat i folketinget. Det er meget vigtigt med kontakt med det hjemlige politiske miljø.
Lad mig til slut sige, at jeg håber Danmark vil vide at benytte sig af de muligheder, EF giver os. Det er særlig vigitgt under de skærpede konkurrencevilkår i EF's indre marked.
Vi må komme på forkant af udviklingen igen.
Det indebærer også, at vi ophører med en bagtropskamp, f.eks. mod den afgiftsharmonisering, der alligevel kommer.
Den tvinger os til nytænkning. Bl.a. det kan vi takke EF for. Den danske befolkning forstår dybest set godt tanken bag bestræbelserne på at udarbejde mange unyttige forskelle mellem EF-landenes lovgivninger.
Den danske befolkning forstår også, at vi ikke kan fortsætte med at se grænsehandelen ødelægge forrretningslivet i Danmark. Lappeløsninger duer ikke.
Der er brug for en helhedspolitik, der forener Danmarks og hele EF's interesser.